

den paagældende derved komme til at svare aarlig 11 Kr. 38 Øre. Drager man herfra det, der nu svares i Afgift af dette Forbrug, 3 Kr. 83 Øre, vil man dog komme til det Resultat, at den forøgede Skattebyrde, som dette Lovforslag medfører for disse Klasser af Befolkningen, andrager 7 Kr. 55 Øre, og det forekommer mig, at naar man ser hen til den Skattebyrde, som i øvrigt hviler paa dette Befolkningslag, har man Ret til at betegne en saadan Forøgelse som aldeles uretfærdig. Jeg tror, man har saa meget større Ret til at betegne den saaledes, som dette Lovforslag maa ses i Belysning af, at det staar som et Led i en Skattereform. Jeg har hidtil tænkt mig, at naar vi skulde gennemføre en Skattereform her i Landet, vilde denne Skattereform have sit Formaal deri at fordele Skattebyrden paa en mere ligelig og retfærdig Maade, end hidtil har været Tilfældet. Men det kan ikke siges om den Skattereform, som her foreligger. Det Resultat, man kommer til, hvis denne Reform, som bestaar af disse 4 Love, vi her have behandlet, bliver gennemført i den her foreliggende Skikkelse, vil blive dette, at man paa den ene Side vil se, at de Skatteydere, som eje det store Hartkorn, ville faa en Skattelettelse, som andrager flere Tusinde Kr. om Aaret, medens paa den anden Side de Skatteydere, som ere Ejere af det mindre Hartkorn, kun ville faa en mindre Skattelettelse, som endogsaa er saa lille, saa man mener, at den ikke har stor Betydning for Landbruget, saaledes som det blev udtalt forleden Dag af det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la. Cour) og det ærede 3dje Medlem for 2den Kreds (Jørgensen). Men hvorledes stiller Sagen sig over for Landarbejderne, som intet Hartkorn have? Her fører den ikke alene ikke til nogen Skattelettelse, men de ville endog gennem den forhøjede Brændvinsafgift faa en forøget Skattebyrde. Det forekommer mig, at dette er det egentlige Resultat af denne Skattereform, som vi her have liggende for os, og det vil da ogsaa kunne forstaas, naar jeg for mit Vedkommende ikke kan være med til at yde min Medvirksomhed til dette Lovforslags fremtidige Behandling.

Jørgensen: Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa en Side af Sagen, som jeg tror, dette høje Ting er noget for tilbøielig til at overse Betydningen af. Det er nemlig saaledes, at Brændevinsskatten ikke alene har en økonomisk Betydning, den har ogsaa en saa udpræget politisk

Betydning, at den i sig rummer alle Betingelser for at kunne komme til at spille en Hovedrolle ved et eventuelt Valg. Jeg tror, at naar man nede i det andet Ting har haft Betænkelighed ved at acceptere Tanken om en Brændvinsskat i det hele taget, ligger det deri, at Folketinget, som jo staar i en ganske anderledes levende Rapport til Befolkningen end dette Ting, har en sikker Følelse af, at det vil volde store Vanskeligheder, for ikke at sige gøre det umuligt at samle et Flertal af Vælgerbefolkningen om en Brændvinsskat. Særlig Højre har jo gjort sørgelig rige Erfaringer med Hensyn til, hvad det vil sige at gaa til Valg paa Spørgsmaal, som ikke kunde samle Vælgerbefolkningen. Saa længe det drejede sig om den konstitutionelle Konflikt, kunde Højre hævde Stillingen fuldt ud, fordi det her stod paa konstitutionelle Principper, som havde Betingelser for at samle en stor Del af Vælgerbefolkningen om sig. Men efter at man er kommen ind paa Reformpolitikken, viser det sig, at Højre — det nytter jo ikke at nægte det — er gaaet fra det ene Nederlag til det andet, blot fordi det stadig har været paa den forkerte Side af Reformpolitikken, blot fordi man stadig har indtaget saadanne Stillinger til de enkelte Reformers, at man ikke alene ikke har kunnet samle Vælgerbefolkningen, men ogsaa stødt den bort. Jeg tror, at hvis Højre skal gaa til Valg paa Brændvinsskatten i den Skikkelse, som man synes at kunne ønske, vil det sikkert berede Højre ny Nederlag. Det er nemlig ikke saa let en Sag at samle Vælgerbefolkningen i den Tro, at det er nødvendigt at ty til en Beskatning af en af Statsborgernes Forbrugsartikler, saa længe der ligger saa overordentlig store Skatteobjekter, som slet ikke berøres. Jeg skal minde om, at i Sommer indeholdt „Nationaltidende“ paa Grundlag af den københavnske Skattebog Oplysninger om Forholdene her i Hovedstaden, gaende ud paa, at her inde laa Indkomster til et samlet Beløb af 160 Mill. Kr., som ikke betale en Øre i direkte Skat ud over den Bagatel, en eller anden betaler i Bygningsafgift. Jeg tror, jeg tør forsikre det høje Ting om, at end ikke den mest udmærkede Veltalenhed vil kunne forslaa til at faa Befolkningen til at tro, at det er nødvendigt at ty til en Beskatning af en Forbrugsartikel, saa længe man ikke har rørt ved disse overordentlig store Skatteobjekter, som her liggende aldeles skattefrie hen. Den eneste Betingelse, hvorunder en Brændvinsskat kan tænkes at komme over